

szállással, akik azzal indokolták ezt meg, hogy kollektív bérezés miatt nem hajlandók másra, gyöngébbekre dolgozni, nekik keresni.

Ebben a kérdésben lényeges javulás állott be. Dolgozóink egyrésze, bár itt meg kell jegyezni, hogy nem teljes számban még, belátta, hogy kollektív bérezés neki is és a bányának is előnyösebb, mint az egyéni bérezés. Neki előnyösebb azért, mert, ha rosszabb területre ér egy nap, akkor a többi jó munkája végett, a keresete nem esikken és még sok más okból, a bányának pedig azért, mert a front haladása egyenletesen fog megtörténni. Lapunkban felajánlást is közlünk olyan öntudatos dolgozóinktól, akik ezt megértették.

Melegcsákány váltás bevezetésének hiányosságát is kifogásolták az ajkai elvtársak, azzal, hogy elmulik egy óra is a műszak váltás után, míg a váltó-csapat dolgozni kezd és száltal sok csille szén kiesése van.

Itt komoly változás, illetve javulás nem történt. Frontmestereink gyöngesége okozza főleg az Ernő-mezőre vonatkozó, hogy a melegcsákányváltás valójában

hidegcsákány váltással váltik.

Ha a frontmester együtt megy a dolgozóival a bányába és határozottan munkába állítja csapatát, akkor a melegcsákányváltás gyakorlatilag is megvárosítható lesz.

A fa munkahelyre szállítása kérdésében sem történt semmi intézkedés. Itt az elvtársak egy kis fülkét ajánlottak a fronton kb. 50 méter távolságba, hová az előkészített fát berakná a csapat, hogy ne kelljen munkaközben messzire menni érte. Felől a mulasztásért mindhárom harmad aknássa, mert ezzel a kis munkával is elősegíteni tudták a front termelését.

tain keresztül mondtam is, hogy miért tudtam ilyen eredményt elérni.

Eredményeimet úgy tudtam elérni, hogy munkámat beosztom. Feleslegesen munkámat nem hagyom abba, gépállások ideje alatt bekészítem a munkahelyemre a segéd munkához szükséges anyagokat. Vastámokat, és az ácsoláshoz szükséges összes kellékeket. Szereléskor, pedig azon igyekszem, hogy minél több anyagot tudjak kimenteni az omlasztás alól, hogy ezzel is segísem a népgazdaságunkat.

tésemelés is.
Ingyen bányászruhát kaptam jó munkám jutalmáért a nép államától. És biztos vagyok abban, hogy Pártunk és kormányunk intézkedése most is a dolgozó nép javát szolgálja.
Ezért megfogadom, hogy magam mellé veszek két százszázalékon alul teljesítő dolgozót és azokat két hónapon belül százszázalékon felüli teljesítésre betanítom.
Jó szerencsét!
Fiedler Károly
kétszeres
sztahanovista vajúr.

Hálából a Párt és a Kormány határozatáért vállaljuk az új dolgozók betanítását

Csatlakozunk Röder elvtárs kezdeményezéséhez

Mi, várpalotai sztahanovista bányászok, amikor elolvastuk Röder elvtárs kezdeményezését, rájöttünk arra, hogy nem kevés közünk van nekünk is ahhoz, hogy üzemünkben nagy a munkaerővándorlás. Nem foglalkoztunk az új dolgozókkal eléggé, ehhez hozzájárult az is, hogy egyéni bérezés lett, ami magával hozta azt, hogy nem karoltuk fel úgy az új dolgozókat, mint azokat, akik százszázalékon alul teljesítettek az előírásukat. Ezért történhetett meg az, hogy üzemünkben a dolgozóknak 20-25 százaléka százszázalékon alul teljesítette a tervét, és az új munkások közül sokan eltávoztak az üzemünktől.

Eddig nem törődöttünk azzal sem, hogy ha új dolgozó munkához kezdett a bányában, annyit akartunk vele elvégeztetni, mint amennyit mi dolgoztunk. Pedig mi már megszoktuk a bánya levegőjét és az előforuló nehézségeket.

Felelősek vagyunk azért is, hogy nem bocsúttuk meg eléggé a mezőgazdaságból hozzánk került dolgozókat sem, és nem voltunk egyénileg felelősek az-

ért, hogy az új dolgozókat mi sztahanovisták betanítsuk.

Rákosi elvtárs beszéde után mi sztahanovisták, hálából a Párt és kormány határozataiért, ami a jólétünket és életszínvonalunk emelését segíti, a következőket határoztuk el:

Vállaljuk, hogy egyénileg foglalkozunk az új dolgozókkal.

Selmeczki Gyula sztahanovista vajúr vállalom, hogy Balázs Lajos új dolgozót betanítom, hogy négy hónapon belül a százszázalékon fogja elérni.

Rosta István sztahanovista vajúr vállalom, hogy Molnár István új dolgozót bányamunkára betanítom.

Surányi József sztahanovista vajúr vállalom, hogy Hajó József új dolgozót bányamunkára betanítom.

Jakab Ferenc sztahanovista vajúr vállalom, hogy Kőből János új dolgozót betanítom.

Szabó András sztahanovista vajúr vállalom, hogy Kovács József új dolgozót betanítom.

Várpalota, 1951. december 11.
Ernő-mező I. front II. szak sztahanovistái.

itt is küönséget kell tenni, vannak a mi frontunkon olyan emberek, akik még nem tudnak dolgozni. És vannak olyan emberek, akik nem akarnak dolgozni. Rosta és Jakab munkatársaknak véleményem szerint gondolkozáuk azért helytlen, mert ők az egyéniben nagy eredményeket értek el. Eppen ezért most nekik kellene elsősorban a gyöngébbeket tanítani, hogy azok is elsajátíthassák a frontfejtés mesterségét. Persze Rosta és Jakab elvtársaknak egy kicsit igazuk van, ezt a magam példájával a átámaszhatom. Ezen a héten csütörtökön Szabó András segédvajúrral és Ható János toborzót új dolgozóval együtt kb. 86 csille szentert, melttünk, annak ellenére, hogy ezen a műszakon különböző géphibák miatt 90 percet kellett üresre várni.

Ugyanezen a műszakon

Miklós István vajúr és néhány társa, mint Miklós Ferenc és még néhányan 7-8 csillás teljesítményt értek el egyénenként. Itt persze azt is megemlíthetem, hogy két Miklós munkatársunk gyakori vendége Lőte doktornak. Hiba még az is, hogy vannak még dolgozó társaink között mint Vadas Imre, Opálka József, Somogyi

Ki a felelős azért...

hogy vállalatvezető elvtárs már több, mint egy hónapja kiadta az utasítást egy kocsimosó megépítésére és még a mai napig sem történt semmi intézkedés a kocsimosó megépítésére,

hogy palatórögépünk, mely napi termelésünket kb. egy vagonnal emeli, minden elfogadható ok nélkül hetek óta áll,

hogy szeptember 2-án elmutt az első bányásznap, de a „Jó szerencsét” kulturházban még ma is ott vannak a bányásznapj feliratok.

a két munkatársunk úgy ma a meg, hogy még aznap délután sem jött műszakra.

Véleményem szerint ezek a hibák nem azért vannak, mert a kollektív bérezés rossz, hanem azért, mert egyrészt fronton lévő jó dolgozók, másrészt pedig a szakszervezet nem segíti és neveli eléggé az öntudatlan dolgozókat. En például három hónapja nem láttam a szakszervezet funkcionáriust a frontunkon. Általában a vezetőség csak akkor keres fel bennünket, ha felajánlásról, versenyszervezésről van szó. A nehézségeinket, problémáinkat gyakran nem segítik megoldani. Gyakran előfordul az is, hogy a frontmester és a frontszerező nem gondoskodik az elromlott szerszámok, furó, csákány, vastámemelő megjavításáról.

En voltam a Szovjetunióban, ott is mindig brigádban dolgoztunk, de ilyen hibák soha sem fordultak elő. En azt hiszem, hogy ha a Párt és a szakszervezet segít bennünket, nálunk is kialakul a jó brigádszellem és a kollektív bérezésben felül fogjuk múlni eddigi összes teljesítményeinket.

Elmondotta:
Surányi József
vajúr,

hogy az igazgatósági épületben lévő falfülség betek óta